



Εἶναι μεγάλα, ἀγαπητοί, καί ξεπερνοῦν κάθε ἀνθρώπινη λογική τά χαρίσματα πού μᾶς δώρησε σήμερα ὁ φιλάνθρωπος Θεός. Γι' αὐτό λοιπόν ἃς χαιρόμαστε ὅλοι μαζί καί χορεύοντας ἀπό χαρά ἃς ὑμνήσουμε τόν Κύριό μας. Γιατί ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι γιά μᾶς ἔορτή καί πανήγυρη. Ὄπως δηλαδή ἡ μία ἐποχή διαδέχεται τήν ἄλλη καί τό ἔνα ἥλιοστάσιο τό ἄλλο, ἔτσι ἀκριβῶς καί στήν Ἔκκλησίᾳ ἡ μία ἔορτή διαδέχεται τήν ἄλλη καί μᾶς πηγαίνουν ἀπό τή μία στήν ἄλλη.

Πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες λοιπόν ἔορτάσαμε τό σταυρό, τό πάθος, τήν ἀνάσταση, ὕστερα ἀπό αὐτά τήν ἀνάληψη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ στόν οὐρανό. Σήμερα ὅμως συναντήσαμε τήν ἴδια τήν κορυφή τῶν ἀγαθῶν, φθάσαμε στή μητρόπολη τῶν ἔορτῶν, βρισκόμαστε στήν πραγματοποίηση τῆς ὑπόσχεσης τοῦ Κυρίου. «Γιατί ἂν ἔγω φύγω», λέγει, «θά σᾶς στείλω ἄλλον Παράκλητο καί δέ θά σᾶς ἀφήσω ὁρφανούς» (Ιω. 16, 7).

Εἶδατε ἐνδιαφέρον; εἶδατε ἄπειρη φιλανθρωπία; Πρίν ἀπό λίγες ἡμέρες ἀνέβηκε στόν οὐρανό, ξανακάθισε στό βασιλικό θρόνο, πῆρε τή θέση στά δεξιά τοῦ Πατέρα καί μᾶς χαρίζει σήμερα τήν παρουσία τοῦ Ἅγιου Πνεύματος καί ἔτσι μᾶς δίνει τά ἄπειρα οὐράνια ἀγαθά. Γιατί, πές μου, ποιό ἀπό αὐτά πού συντελοῦν στή δική μας σωτηρία δέν τό ἔχει δώσει τό Ἅγιο Πνεῦμα; Αύτό μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπό τήν πνευματική δουλεία, μᾶς καλεῖ στήν ἐλευθερία, μᾶς ὀδηγεῖ στήν υἱοθεσία καί, γενικά, μᾶς ξαναγεννᾷ ἀπό τήν ἀρχή, καί μᾶς ξεφορτώνει τό βαρύ καί ἀποκρουστικό φορτίο τῶν ἀμαρτιῶν.

Μέ τή χάρη τοῦ Ἅγιου Πνεύματος βλέπουμε τούς πολλούς Ἱερεῖς καί ἔχουμε τά

τάγματα τῶν διδασκάλων. Ἀπό τήν πηγή αὐτή βγῆκε καί τό προφητικό χάρισμα καί ἡ δύναμη νά θεραπεύουν ἀσθένειες. Καί ὅλα τά ὑπόλοιπα, τά ὅποια στολίζουν συνήθως τήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἀπό ἐκεῖ ἔχουν τήν προέλευση. Καί φωνάζει ὁ Παῦλος λέγοντας.«Ολα αὐτά τά χαρίσματα ἐνεργεῖ τό ἔνα καί μοναδικό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὅποιο τά μοιράζει χωριστά στόν καθένα ὅπως θέλει» (Α΄ Κορ 12, 11). «Οπως θέλει, λέγει, ὅχι ὅπως διατάχθηκε. Μοιράζει, δέν μοιράζεται. »Έχει ἔξουσία, δέν βρίσκεται κάτω ἀπό ἔξουσία. Γιατί τήν ἕδια ἀκριβῶς ἔξουσία, πού βεβαίωσε στόν Πατέρα, ἀναθέτει ὁ Παῦλος καί στό Ἅγιο Πνεῦμα. Καί ὅπως λέγει γιά τόν Πατέρα.«Ο Θεός εἶναι αὐτός πού ἐνεργεῖ τά πάντα σ' ὅλους» (Α΄ Κορ. 12, 6). «Ἐτσι καί γιά τό Ἅγιο Πνεῦμα. «Καί ὅλα αὐτά τά χαρίσματα», λέγει, «ἐνεργεῖ τό ἔνα καί μοναδικό Ἅγιο Πνεῦμα, τό ὅποιο τά μοιράζει χωριστά στόν καθένα ὅπως θέλει».

Εἶδες τέλεια ἔξουσία; Γιατί αὐτά πού ἔχουν τήν ἕδια ούσια, εἶναι φανερό ὅτι ἔχουν καί τήν ἕδια ἔξουσία.καί αὐτά πού ἔχουν τήν ἕδια ἀξία, ἔχουν καί τήν ἕδια δύναμη καί τήν ἕδια ἔξουσία. Μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐπιτύχαμε τήν ἀπαλλαγή ἀπό τίς ἀμαρτίες καί ξεπλύναμε κάθε ἀκαθαρσία. Μέ τή χάρη του ἀπό ἄνθρωποι γίναμε ἄγγελοι, ὅσοι πλησιάσαμε τή χάρη του, χωρίς ν' ἀλλάξουμε τή φύση μας, ἀλλά, πράγμα πού εἶναι πολύ πιό ἀξιοθαύμαστο, παραμένοντας στήν ἀνθρώπινη φύση δείχνουμε ἄγγελική συμπεριφορά.

Τέτοια εἶναι ἡ δύναμη τοῦ ἀγίου Πνεύματος. Καί ὅπως ἡ φωτιά αὐτή πού βλέπουμε, ὅταν παραλάβει τόν μαλακό πηλό, τόν κάνει σκληρό κεραμίδι, ἔτσι ἀκριβῶς καί ἡ φωτιά τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ὅταν παραλάβει μία συνετή ψυχή, καί ἂν ἀκόμα τή βρεῖ πιό μαλακή ἀπό τόν πηλό, τήν κάνει πιό σκληρή ἀπό τό σίδερο. Ἐπίσης αὐτόν πού πρίν ἀπό λίγο ἦταν μολυσμένος ἀπό τήν ἀκαθαρσία τῶν ἀμαρτιῶν, τόν κάνει ἀμέσως πιό λαμπρό ἀπό τόν ἥλιο.

Αὐτά ἀκριβῶς θέλοντας νά μᾶς διδάξει ὁ μακάριος Παῦλος φώναζε δυνατά λέγοντας. «Μήν πλανᾶστε.οὔτε οὶ πόρνοι, οὔτε οὶ εἰδωλολάτρες, οὔτε οὶ μοιχοί, οὔτε οὶ θηλυπρεπεῖς, οὔτε οὶ παιδεραστές, οὔτε οἱ πλεονέκτες, οὔτε οἱ κλέφτες, οὔτε οἱ μέθυσοι, οὔτε ἐκεῖνοι πού περιπαίζουν καί βρίζουν, οὔτε οἱ ἄρπαγες θά κληρονομήσουν τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Κορ. 6, 9-10). Καί ἀφοῦ ἀρίθμησε ὅλα, κατά κάποιο τρόπο, τά εἶδη τῆς κακίας, καί ἀφοῦ μᾶς δίδαξε ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι τέτοιων ἀμαρτημάτων ἀποξενώνονται ἀπό τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀμέσως πρόσθεσε·«Καί τέτοιοι ἥσαστε μερικοί ἀπό σᾶς, ἀλλά λουσθίκατε ἀπό τά ἀμαρτήματα αὐτά, ἀγιασθήκατε καί γίνατε δίκαιοι» (Α΄ Κορ. 6, 11).

Πέξ μου, πῶς καί μέ ποιόν τρόπο; γιατί αὐτό εἶναι πού θέλουμε νά μάθουμε. «Γιατί βαπτισθήκατε στό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ», λέγει, «καί στή χάρη τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ μας». Εἶδες, ἀγαπητέ, τή δύναμη τοῦ ἀγίου Πνεύματος; εἶδες ὅτι τό Ἅγιο Πνεῦμα ἔξαφάνισε ὅλη ἐκείνη τήν κακία, καί ὅτι ἐκείνους πού ἦταν προηγουμένως ὑποδουλωμένοι στίς δικές τους ἀμαρτίες, τούς ἀνέβασε ἀμέσως στήν ὑψηλότερη τιμή;

Ποιός λοιπόν θά μποροῦσε νά κλάψει καί νά θρηνήσει, ὅπως ἀξίζει, ἐκείνους πού ἐπιχειροῦν νά μιλοῦν περιφρονητικά γιά τήν ἀξία τοῦ ἀγίου Πνεύματος, ἐκείνους πού, σάν νά ἦταν τρελλοί, δέν κατόρθωσαν οὔτε οἱ πολλές εύεργεσίες νά τούς

ἀπομακρύνουν ἀπό τήν ἀχαριστία τους, ἀλλά τολμοῦν νά κάνουν τά πάντα ἐναντίον τῆς σωτηρίας τους, ἀποστερώντας τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὅσο τούς εἶναι δυνατό, ἀπό τή Θεϊκή του ἀξία, καί προσπαθοῦν νά τό κατεβάσουν στήν κατηγορία τῶν κτισμάτων; Ἐκείνους θά ἥθελα νά ἔρωτήσω. Γιά ποιό λόγο ἐσεῖς πολεμᾶτε τόσο πολύ τήν ἀξία τοῦ Ἅγιου Πνεύματος; Ἡ καλύτερα, γιατί πολεμᾶτε τή σωτηρία σας, καί δέ θέλετε νά καταλάβετε τά λόγια πού εἶπε ὁ Σωτήρας στούς μαθητές του; «Πηγαίνετε νά διδάξετε ὄλους τούς λαούς, βαπτίζοντας αὐτούς στό ὄνομα τοῦ Πατέρα καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἅγιου Πνεύματος» (Ματθ. 28, 19). Εἶδες ὅτι ἔχουν ίσότιμη ἀξία; Εἶδες ὅτι ἔχουν τέλεια συμφωνία; Εἶδες ὅτι ἡ Ἁγία Τριάδα εἶναι ἀδιαίρετη; Μήπως ὑπάρχει κάποια διαφορά ἢ ἀλλαγή ἢ ἔλλειψη; Γιατί τολμᾶτε νά παραποιεῖτε τά λόγια τοῦ Κυρίου;

”Η δέ γνωρίζετε ὅτι καί στά ἀνθρώπινα πράγματα, ἃν κάποιος ἐπιχειρήσει ποτέ ἢ τολμήσει, νά προσθέσει ἢ νά ἀφαιρέσει κάτι στίς διαταγές τοῦ βασιλιᾶ, πού εἶναι ὅμοιός μας καί ἔχει τήν ἴδια φύση μέ μᾶς, τόν τιμωροῦν μέ τή χειρότερη τιμωρία καί τίποτε δέν μπορεῖ νά τόν ἀπαλλάξει ἀπό τήν τιμωρία αὐτήν;

”Εάν στήν περίπτωση τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει τόσο μεγάλος κίνδυνος, πῶς θά μποροῦσαν νά συγχωρηθοῦν ἐκεῖνοι πού εἶναι τόσο ἀπερίσκεπτοι καί πού προσπαθοῦν νά παραποιήσουν τά λόγια τοῦ Σωτήρα ὄλων μας καί πού δέ θέλουν ν' ἀκούσουν οὕτε τόν Παῦλο, ὁ ὅποιος ὅταν ὅμιλεῖ ἔχει μέσα του τό Χριστό καί φωνάζει μέ καθαρή φωνή καί λέγει.«Δέν εἶδε μάτι καί αὐτί δέν ἄκουσε καί ἀνθρώπινος νοῦς δέ φαντάστηκε ἐκεῖνα πού ἐτοίμασε ὁ Θεός γι' αὐτούς πού τόν ἀγαποῦν» (Α΄ Κορ. 2, 9);

”Εάν λοιπόν δέν εἶδε μάτι, οὕτε αὐτί ἄκουσε, οὕτε ἀνθρώπινος νοῦς μπόρεσε νά κατανοήσει ἐκεῖνα πού ὁ Θεός ἐτοίμασε γι' αὐτούς πού τόν ἀγαποῦν, πῶς θά μπορέσουμε ἔμεῖς, μακάριε Παῦλε, νά τά γνωρίσουμε; Περίμενε λίγο καί θ' ἀκούσεις τόν Παῦλο νά φανερώνει καί αὐτό. Πρόσθεσε λοιπόν λέγοντας. «Σ' ἐμᾶς ὅμως ὁ Θεός τά φανέρωσε μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα του» (Α΄ Κορ. 2, 10). Καί οὕτε ἐδῶ σταμάτησε, ἀλλά γιά νά δείξει καί τή μεγάλη δύναμή του, καθώς καί τό ὅτι ἔχει τήν ἴδια ούσια μέ τόν Πατέρα καί τόν Υἱό, λέγει.«Γιατί τό Ἅγιο Πνεῦμα ἔξετάζει τά πάντα, ἀκόμη καί τά κρυφά σχέδια τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Κορ. 2, 10).

”Ἐπειτα θέλοντας νά μᾶς κάμει ἀκριβέστερη τή διδασκαλία του μέ παραδείγματα ἀπό τήν ἀνθρώπινη ζωή, πρόσθεσε.«Γιατί, ποιός ἀλλος ἀπό τούς ἀνθρώπους γνωρίζει τά ἴδιαίτερα τοῦ ἀνθρώπου, παρά μόνο τό πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι μέσα του; ”Ἐτσι καί τά ἴδιαίτερα τοῦ Θεοῦ κανένας ἀλλος δέ γνωρίζει, παρά μόνο τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ» (Α΄ Κορ. 2, 11). Εἶδες τέλεια διδασκαλία; Ὄπως, λέγει, δέν εἶναι δυνατό νά γνωρίζει κανένας ἀλλος αὐτά πού εἶναι μέσα στή σκέψη ἐνός ἀνθρώπου, ἀλλά μόνος του ὁ καθένας γνωρίζει τά δικά του, ἔτσι καί τά ἴδιαίτερα τοῦ Θεοῦ κανένας δέ γνωρίζει, παρά μόνο τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Αύτο εἶναι πολύ μεγάλο καί μέ τό παραπάνω ἀρκετό γιά νά ἀποδείξει τήν ἀξία τοῦ Ἅγιου Πνεύματος.

Γιατί μᾶς ἔφερε ἔνα παράδειγμα καί μᾶς λέγει καθαρά ὅτι δέν εἶναι δυνατό νά μή γνωρίζει ποτέ κάποιος ἀπό τούς ἀνθρώπους αὐτά πού εἶναι μέσα στή σκέψη του.

Όπως λοιπόν αύτό δέν είναι δυνατό νά γίνει, έτσι μέ τόση άκριβεια, λέγει, τό Άγιο Πνεῦμα γνωρίζει καί τά ίδιαίτερα τοῦ Θεοῦ. Άλλά δέν ξέρω πώς ούτε μέ τά λόγια του αύτά ό μακάριος Παῦλος δέν πείθει ἐκείνους πού στρέφονται μόνοι τους ἐναντίον τῆς σωτηρίας τους καί κάνουν τόσο μεγάλο πόλεμο ἐναντίον τῆς ἀξίας τοῦ Άγιου Πνεύματος, καί ὅσο μποροῦν τό ἀποξενώνουν αύτό ἀπό τή θεϊκή του ἀξία καί τό κατεβάζουν στήν ἀσήμαντη θέση τῶν δημιουργημάτων. Άλλ' ἂν καί αύτοί συμπεριφέρονται ἔχθρικά καί είναι ἀντίθετοι στά λεγόμενα ἀπό τήν Άγια Γραφή, ἐμεῖς, ἀφοῦ δεχόμαστε τά θεῖα δόγματα σάν ἀποκάλυψη πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό, ἃς προσφέρουμε στόν Κύριο τή δοξολογία πού ἀρμόζει, δείχνοντας μαζί μέ τή σωστή πίστη καί τό ὅτι τηροῦμε ἀκριβῶς τήν ἀλήθεια.

Πρός αύτούς λοιπόν πού ἐπιχειροῦν νά διδάσκουν τά ἀντίθετα ἀπό ἐκεῖνα πού εἶπε τό Άγιο Πνεῦμα, είναι ἀρκετά ὅσα εἴπαμε, είναι ἀνάγκη ὅμως νά ποῦμε στή δική σας ἀγάπη, γιά ποιό λόγο δέ μᾶς χάρισε ό Κύριος ἀμέσως μετά τήν ἄνοδό του στόν οὐρανό τήν αἰτία τῶν τόσων ἀγαθῶν, ἀλλ' ἀφησε πρῶτα νά περάσουν λίγες ἡμέρες καί νά μείνουν μόνοι τους οί μαθητές, καί ὕστερα ἔστειλε κάτω στή γῆ τή χάρη τοῦ Άγιου Πνεύματος. Αύτό δέν ἔγινε ἀσκοπα, ούτε τυχαῖα. Ἐπειδή δηλαδή γνώριζε ὅτι οί ἄνθρωποι δέ θαυμάζουν μ' ὅμοιο τρόπο τά ἀγαθά πού ἔχουν στά χέρια τους, ούτε ἐκτιμοῦν τήν ἀξία πού πραγματικά ἔχουν ἐκεῖνα, πού είναι εὐχάριστα καί σημαντικά, ἂν δέν ὑπάρχουν καί τά ἀντίθετα. Ἐννοῶ περίπου τό ἔξῆς. γιατί πρέπει νά τό πῶ σαφέστερα.

Ἐκεῖνος πού είναι ὑγιής καί δυνατός στό σῶμα δέν αἰσθάνεται, ούτε μπορεῖ νά ξέρει καλά, πόσα ἀγαθά τοῦ χάριζε ἡ ὑγεία, ἂν δέν ἀποκτήσει ἀρρωσταίνοντας πείρα καί τῆς ἀρρώστιας. Καί ἐκεῖνος πού βλέπει πάλι τήν ἡμέρα δέ θαυμάζει ὅπως πρέπει τό φῶς, ἐάν δέν τό διαδεχθεῖ τό σκοτάδι τῆς νύχτας. Γιατί, πραγματικά, ἡ πείρα πού ἔχουμε γιά τά ἀντίθετα γίνεται πάντοτε σαφής διδάσκαλος γιά ἐκεῖνα, πού ἔτυχε νά ἀπολαύσουμε προηγουμένων.

Γι' αύτό ἀκριβῶς καί τότε, ἐπειδή οί μαθητές εἴχαν ἀπολαύσει παρά πολλά ἀγαθά, ὅταν ἥταν μαζί τους ό Κύριος, καί ἥταν πολύ εύτυχισμένοι ἐπειδή τόν συναναστρέφονταν (γιατί ὅλοι οί κάτοικοι τῆς Παλαιστίνης ἔβλεπαν στά πρόσωπά τους σάν νά ἔβλεπαν σέ κάποια ἀστέρια, ἀφοῦ καί νεκρούς ἀνάσταιναν, καί λεπρούς καθάριζαν, καί δαιμόνια ἔδιωχναν, καί ἀρρώστιες θεράπευναν καί ἔκαναν καί πολλά ἄλλα θαύματα), ἐπειδή λοιπόν ἥταν τόσο σπουδαῖοι καί πασίγνωστοι, γι' αύτό τούς ἀφησε νά ἀποχωρισθοῦν γιά λίγο ἀπό τή δύναμη πού τούς βοηθοῦσε, ὥστε, ὅταν βρεθοῦν μόνοι τους, νά μάθουν τί τούς χάριζε ἡ παρουσία τῆς ἀγαθότητας τοῦ Κυρίου, καί, ἀφοῦ ἀντιληφθοῦν τά ἀγαθά τοῦ παρελθόντος, νά ὑποδεχθοῦν μέ μεγαλύτερη προθυμία τή δωρεά τοῦ Άγιου Πνεύματος.

Πραγματικά, ἐνῶ ἥταν στενοχωρημένοι, τούς παρηγόρησε, καί, ἐνῶ ἥταν σκυθρωποί καί θλιμμένοι γιά τό χωρισμό τους ἀπό τό Διδάσκαλο, τούς φώτισε μέ τό δικό του φῶς, καί, ἐνῶ ἥταν σχεδόν νεκροί, τούς ἀνέστησε καί σκόρπισε τό σύννεφο τῆς λύπης καί τούς ἔβγαλε ἀπό τή δύσκολη θέση.

Ἐπειδή δηλαδή εἴχαν ἀκούσει τά λόγια τοῦ Κυρίου, «Πηγαίνετε νά διδάξετε ὅλα τά ἔθνη», καί βρίσκονταν στή συνέχεια σέ δύσκολη θέση καί δέν ἥξεραν πού πρέπει νά

κατευθυνθεῖ ὁ καθένας καί σέ ποιό μέρος τῆς γῆς νά κηρύξει τό λόγο τοῦ Θεοῦ, ἔρχεται τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ μορφή πύρινων γλωσσῶν καί μοιράζει στόν καθένα τά μέρη τῆς γῆς πού ἔπρεπε νά κηρύξει καί μέ τή γλώσσα πού ἔδωσε, σάν μέ κάποιο σημείωμα, γνωρίζει στόν καθένα τά δρια τῆς ἔξουσίας καί τῆς διδασκαλίας πού ἔπρεπε ν' ἀναλάβει.

Γι' αὐτό ἐμφανίσθηκε τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ μορφή πύρινων γλωσσῶν. Καί ὅχι μόνο γι' αὐτό, ἀλλά γιά νά μᾶς θυμίσει καί κάποια παλιά ἴστορία. Ἐπειδή δηλαδή στά παλιά χρόνια παραλογίσθηκαν οἱ ἄνθρωποι καί θέλησαν νά κτίσουν ἔνα πύργο πού νά φθάνει ὡς τόν οὐρανό, καί μέ τή σύγχυση τῶν γλωσσῶν τους διέλυσε ὁ Θεός τήν κακή ἀπόφασή τους (Ἀναφέρεται στόν πύργο τῆς Βαβέλ. Βλ. Γεν. 11, 1-9), γι' αὐτό καί τώρα μέ μορφή πύρινων γλωσσῶν πετά σ' αὐτούς τό Ἅγιο Πνεῦμα, γιά νά ἐνώσει μ' αὐτό τήν οἰκουμένη πού ἥταν χωρισμένη. Καί ἔγινε κάτι ἀσυνήθιστο καί παράξενο. Γιατί ὅπως τότε στά παλιά χρόνια γλῶσσες χώρισαν τήν οἰκουμένη καί διέλυσαν τήν κακή συμφωνία, ἔτσι καί τώρα γλῶσσες ἐνωσαν τήν οἰκουμένη καί διδήγησαν σέ δόμονοια αὐτά πού ἥταν χωρισμένα.

Γι' αὐτό λοιπόν ἐμφανίσθηκε τό Ἅγιο Πνεῦμα μέ μορφή γλωσσῶν καί σάν πύρινες γλῶσσες γιά τό ἀγκάθι τῆς ἀμαρτίας πού μεγάλωσε πολύ μέσα μας. Γιατί ὅπως ἡ γῆ, ὅταν δέν καλλιεργεῖται, ἐνῶ εἶναι γόνιμη καί πλούσια, βγάζει πολλά ἀγκάθια, ἔτσι ἀκριβῶς καί ἡ ἀνθρώπινη φύση, ἐνῶ εἶναι καλή ἀπό τό δημιουργό της καί κατάλληλη γιά τά ἔργα τῆς ἀρετῆς, ἐπειδή δέ δέχθηκε τό ἄροτρο τῆς εὔσέβειας, οὕτε τό σπόρο τῆς θεογνωσίας, βλάστησε μέσα μας τήν ἀσέβεια σάν ἀγκάθια καί ἄλλα ἄχρηστα φυτά. Καί ὅπως ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς πολλές φορές δέ φαίνεται ἀπό τά πολλά ἀγκάθια καί τά ἄγρια χόρτα, ἔτσι καί ἡ εύγένεια καί ἡ ἀγνότητα τῆς ψυχῆς μας δέ φαινόταν, μέχρις ὅτου ἥλθε ὁ γεωργός τῆς ἀνθρώπινης φύσης, ἔβαλε τή φωτιά τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, τήν καθάρισε καί τήν προετοίμασε νά δεχθεῖ τόν οὐράνιο σπόρο.

Τόσα πολλά καί ἀκόμη περισσότερα ὑπῆρξαν γιά μᾶς τά ἀγαθά ἀπό τή σημερινή ήμέρα. Γι' αὐτό, σᾶς παρακαλῶ, ἃς ἔօρτάσουμε καί ἔμεῖς ἀνάλογα μέ τήν ἀξία τῶν ἀγαθῶν πού μᾶς χάρισε ὁ Θεός, ὅχι στεφανώνοντας τήν πόλη, ἀλλά καλλωπίζοντας τίς ψυχές μας, ὅχι στολίζοντας τήν ἀγορά μέ παραπετάσματα, ἀλλά κάνοντας χαρούμενη τήν ψυχή μας μέ τά ἐνδύματα τῆς ἀρετῆς γιά νά μπορέσουμε ἔτσι καί τή χάρη τοῦ ἄγιου Πνεύματος νά ὑποδεχθοῦμε καί τούς καρπούς πού μᾶς προσφέρειν' ἀποκτήσουμε. Καί ποιός εἶναι ὁ καρπός τοῦ Ἅγιου Πνεύματος; Ἄς ἀκούσουμε τόν Παῦλο πού λέγει. «Ο καρπός τοῦ Ἅγιου Πνεύματος», λέγει, «εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη» (Γαλ. 5, 22). Πρόσεχε τήν ἀκρίβεια τῶν λέξεων καί τή σειρά τῆς διδασκαλίας. Ἔβαλε πρώτη τήν ἀγάπη καί ὕστερα ἀνάφερε τά ἄλλα. Φύτεψε τό δένδρο καί ὕστερα τόν καρπό. Ἔβαλε τά θεμέλια καί ὕστερα πρόσθεσε τήν οἰκοδομή. Ἀρχισε ἀπό τήν πηγή καί ὕστερα ἔφθασε στούς ποταμούς.

Πράγματι δέν μποροῦμε νά αἰσθανθοῦμε πρῶτα τή χαρά, ἂν δέ θεωρήσουμε πρῶτα ὅτι εἶναι δική μας ἡ χαρά τῶν ἄλλων καί ἂν δέ λογαριάσουμε ὅτι εἶναι δικά μας τά ἀγαθά τῶν συνανθρώπων μας. Καί αὐτά δέν εἶναι δυνατό ποτέ νά φανοῦν ἀπό τίποτε ἄλλο, ἂν δέ μᾶς κυριέψει ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ρίζα, ἡ πηγή καί ἡ μητέρα ὅλων τῶν ἀγαθῶν. Γιατί πράγματι σάν ρίζα κάνει νά βλαστήσουν

ἀπειρα κλαδιά ἀρετῆς, σάν πηγή βγάζει πολλά νερά καί σάν μητέρα σφίγγει μέσα στήν ἀγκαλιά της ἐκείνους πού καταφεύγουν σ' αὐτήν. Αύτό ἀκριβῶς γνωρίζοντας καί ὁ μακάριος Παῦλος ὄνδρας τήν ἀγάπην καρπό τοῦ Ἅγίου Πνεύματος.

Καί ἀλλοῦ τῆς χάρισε τόσο μεγάλο προτέρημα, ὥστε νά πεῖ ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ τέλεια τήρηση καί ἔκπλήρωση τοῦ νόμου. «Γιατί ἡ ἀγάπη», λέγει, «εἶναι ἡ τέλεια τήρηση καί ἔκπλήρωση τοῦ νόμου» (Ρωμ. 13, 10). Ὁ Κύριος τῶν πάντων δέ θεώρησε καμιά ἄλλη προϋπόθεση ἀρκετή καί ἀπόδειξη ἀξιόπιστη γιά νά φαίνονται οἱ μαθητές του, παρά μόνο τήν ἀγάπην, λέγοντας.«Μ’ αὐτό θά μάθουν ὅλοι ὅτι εἶστε μαθητές μου, ἐάν ἔχετε μεταξύ σας ἀγάπην» (Ιω. 13, 35).

Γι’ αὐτό, σᾶς παρακαλῶ, ἃς καταφύγουμε ὅλοι σ’ αὐτήν, ἃς τήν ἀγκαλιάσουμε καί μ’ αὐτήν ἃς ὑποδεχθοῦμε τή σημερινή ἔορτή. Γιατί, ὅπου ὑπάρχει ἀγάπη, ἀδρανοῦν τά πάθη τῆς ψυχῆς. Ὄπου ὑπάρχει ἀγάπη, σταματοῦν οἱ παράλογες σαρκικές ἐπιθυμίες τῆς ψυχῆς. «Ἡ ἀγάπη», λέγει ὁ Παῦλος, «δέν ὑπερηφανεύεται, δέ φουσκώνει ἀπό ἔγωισμό, δέ φέρεται ἄσεμνα» (Α΄ Κορ. 13, 4-5). Ἡ ἀγάπη δέν κάνει κακό στό συνάνθρωπο. Ὄπου κυβερνᾶ ἡ ἀγάπη, πουθενά δέν ὑπάρχει Κάιν νά σκοτώσει τόν ἀδελφό του.

Βγάλε ἀπό τήν καρδιά σου τήν πηγή τοῦ φθόνου, καί ἔβγαλες τόν ποταμό ὅλων τῶν κακῶν. Κόψε τή ρίζα, καί κατέστρεψες ταυτόχρονα καί τόν καρπό. Καί τά λέγω αὐτά, γιατί λυπάμαι περισσότερο ἐκείνους πού φθονοῦν, παρά ἐκείνους πού φθονοῦνται, γιατί ἐκεῖνοι εἶναι κυρίως πού ζημιώνονται πάρα πολύ καί πού προξενοῦν μεγάλη καταστροφή στόν ἔαυτό τους. Ἐπειδή γι’ αὐτούς πού φθονοῦνται ὁ φθόνος εἶναι, ἐάν τό θελήσουν, ἀφορμή γιά βράβευση.

Καί πρόσεχε, σέ παρακαλῶ, πῶς ὁ δίκαιος Ἀβελ ἐπαινεῖται καί ἀναφέρεται καθημερινά, καί ἡ σφαγή του ἔγινε γι’ αὐτόν ἀφορμή καλῆς φήμης. Καί αὐτός μετά τό θάνατό του ὁμιλεῖ ἐλεύθερα καί κατηγορεῖ μέ δυνατή φωνή τό δολοφόνο του. Ὁ Κάιν ὅμως, πού δῆθεν ἔμεινε στή ζωή, πῆρε τήν ἀμοιβή του ἀνάλογα μέ τά ἔργα του, καί ἔζησε ἐπάνω στή γῆ ἀναστενάζοντας καί τρέμοντας. Ὁ Ἀβελ ὅμως πού σκοτώθηκε καί ξαπλώθηκε νεκρός ἔδειξε μετά τό θάνατό του μεγαλύτερη παρρησία (Γεν. 9, 10). Καί ὅπως ἔκαμε ἐκεῖνον ἡ ἀμαρτία του νά ζεῖ πιό ἄθλια καί ἀπό τούς νεκρούς, ἔτσι ἔκαμε αὐτόν ἡ ἀρετή του νά λάμπει περισσότερο καί μετά τό θάνατό του.

Γι’ αὐτό λοιπόν καί ἔμεῖς, γιά ν’ ἀποκτήσουμε μεγαλύτερη παρρησία καί σ’ αὐτή τή ζωή καί στήν ἄλλη, γιά νά ἀπολαύσουμε περισσότερη χαρά πού πηγάζει ἀπό τήν ἔορτή, ἃς καταστρέψουμε ὅλα τά ἀκάθαρτα ἐνδύματα τῆς ψυχῆς, ἃς γυμνωθοῦμε ἰδιαίτερα ἀπό τό ἐνδυμα τοῦ φθόνου. Γιατί καί ἀν ἀκόμη φανοῦμε ὅτι πετύχαμε πάρα πολλά, ὅλα θά τά χάσουμε, ὅταν μᾶς ἐνοχλεῖ τό πικρό καί ἄγριο αὐτό ἐλάττωμα, πού μακάρι νά τό ἀποφύγουμε ὅλοι μας, καί ἰδιαίτερα αὐτοί πού σήμερα μέ τή χάρη τοῦ βαπτίσματος ἔβγαλαν τό παλιό ἐνδυμα τῶν ἀμαρτημάτων τους καί πού μποροῦν νά λάμπουν σάν τίς ἀκτίνες τοῦ ἥλιου.

Ἐσεῖς λοιπόν, παρακαλῶ, οἱ ὅποιοι υίοθετηθήκατε σήμερα ἀπό τό Θεό, οἱ ὅποιοι ντυθήκατε τό λαμπρό αὐτό φόρεμα, διατηρήστε μέ κάθε τρόπο τή χαρά, στήν

όποια είστε τώρα, ἀφοῦ φράξετε ἀπό παντοῦ τήν εἰσοδο στό διάβολο, ὥστε νά ἀπολαύσετε ἀφθονότερη τή χάρη τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, καί νά μπορέσετε ν' ἀποδώσετε καλά ἔργα ὃ ἔνας τριάντα, ὃ ἄλλος ἔξηντα, ὃ ἄλλος ἔκατο, καί νά ἀξιωθεῖτε νά συναντήσετε μέ παρρησία τό βασιλιά τῶν οὐρανῶν, ὅταν πρόκειται νά ἔλθει καί νά μοιράσει τά ἀπερίγραπτα ἀγαθά σ' ἐκείνους πού ἔζησαν ἐνάρετα τήν παρούσα ζωή, μέ τή βοήθεια τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, στόν δποῖο ἀνήκει ἡ δόξα καί ἡ δύναμη τώρα καί πάντοτε καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Πηγή: [imaik.gr](http://imaik.gr))